ОГЛАВЛЕНІЕ.

За Повѣствованїа та й Примѣре те.

За Кира Перскаго Цара, й ѐдинородно то негово дете, й оучителя Синтипа: й за Царски те седемь философе, й ѐдна негова й безстыдна [безсрамна] жена й нейна та противу Царскаго сына клевета, — — — Въ Страна, 3.

За Согласие то на седемь те Философе Царски, за да избаватъ сына му отъ Смерть, — — — — — — — — — — 8.

За ѐдинъ Царь, кой то обычалъ премного жены те, а отъ ѐдна разумна жена посрамленъ билъ й поученїе приялъ, — — 8.

За ѐдинъ Папагалъ, кой то хорутувалъ като человѣкъ, — — 10.

За ѐдинъ оусмарь [табакъ], кой то са оудавилъ отъ бръза вода, 12.

За ѐдного Торговца, кой то не ялъ отъ ястїа та, — — 13.

За ѐдна жена, коя то йспроводила любовника си, а йзлагала мужа си, — — — — — — — — — — 14.

За ѐдинъ Царски сынъ, кой то ходилъ на ловъ й виделъ Ламїй те, — — — — — — — — — — — 16.

За ѐдинъ человѣкъ, кой то пратилъ жена та си на ѐдна бакалница за да купи оризъ, атаму занела пърсть, — — 18.

За ѐдинъ Царски Сынъ, кой то тръгналъ дайде за да са ожени, а по пута станалъ той жена, — — — — — 19.

За ѐдна жена, коя то са оуплашила отъ ѐдна кучка, отъ кучка та коя то яла пиперъ й плакала като жена, — — 21.

За ѐдна Свиня й Маймуна, кой то яле Смокини, — — — 25.

За ѐдинъ Войнъ й ѐдно Куче, кое то оутрепало ѐдна змїа, коя то щела да йзпїе на Война та на дете то му кровь та, 25.

За ѐдни Торговцы, кой то карале мъски, — — — — 27.

За ѐдинъ Голубъ, кой то оумралъ отъ жалостъ, по Смерть та на Гълъбица своя, — — — — — — — — 28.

За ѐдинъ Орачъ, кого то го жена та му йзлъгала за ѐдинъ сонъ, 29.

За ѐдинъ Человѣкъ, кой то се за клелъ, да се не ожени, доде не научи женски те лукавства, — — — — — — — 32.

За ѐдинъ Человѣкъ, кого то го жена та му на правила лутъ й три дни го держала врузанъ й гладенъ, — — — — 33.

За Ради Царскїа Сынъ, какъ продумалъ й обявилъ на баща си сичко то, що то му рекла жена та й разговарасе сосъ него й сосъ Философе те, — — — — — — — — — — 36.

За Трима Торговцы, какси дадоха пары те на ѐдна бабичка, 41.

За ѐдинъ Торговецъ, кой то продалъ благовонны древа, за ѐдна полна паница бълхы, кой то половина та да са мъжки й половина та женски, — — — — — — — 44.

За Лукава та жена, дето ѐ Царь а осуждава, — — — 49.

За Философскїа Сынъ, кой то откраднал Царска та дреха, — 52.